

Szász János

A Pártról

A jelképek is vállalhatnak a pártot. De minnek jelkép, rejtett értelem, mikor az élet beszél önmagáról? Minek mez arra, aki meztelen szépségében megjelölt a legszebb, s a lényegéről miért is vallana a seiyem, mely csak idomul a testhez s nem tisztá teste villó vonala.

Beszélni hát a gyár, a föld, az áram, az alagút, a gyógyszer és a szén, a munkás, aki azt mondhatja: gyárám s egy egész osztály nevemben beszélek. Beszélni, ti gyermekek, a pártot s ti hirtelenlőtt, habarcsos falak, betonbontók, némán is kiálto, varkalló pártos felszavak!

Szállard gyakorlat. Ez a párt! (Az álom a tetteinek há szolgája lett.) Erdőnyi kérdés tényszerű homálylón, s a párt mindenre pontos felelet. A kőművesnek nyugodt téli álom, az iskolaának széles ablakot, dídelelo a serkenő világot, a párt mindennek értelmét adott.

Csodák helyett visszaadta a munka szörnyas értelmét, hat jótét és szeriefujd szomjas tudatunkba rejtőzött ködök nyirkos hidegét. Mindent kltár, de nem ígért semmit, téged tesz meg mindennek zálogul, és jövedőbe törő utat így nyit, tanít meg tenni s élni boldogul.

Szavak! Izzon fel bennetek az ország! Tűzelen tisztán bennetek a párt, hogy verseink a harcot visszahangozzák s az ember első, igaz mosolyát!

MUNKASDÁLOK AZ ELYNYOMÁS ÉVEIBŐL

(Kolozsvári gyűjtés)

Rajta, rajta proletárok

Rajta, rajta proletárok, fél bossz harca, mint tilánok! Bátorak előtt nincsen gát, rajta, rajta, fél tehát, törjük szét a rabigát, törjük szét a rabigát!

Elég volt a szolgaságból, szivünkben a bosszu lángolt! Bosszujában tette kéz, mert sújtja a szarnok kéz, vesszen, aki nincs velünk, vesszen, aki ellenünk!

Együtt lesz győztes csalánk

Testvérek, együtt kik állunk, zászlónk vörös, mint a láng, csak együtt lesz szép a halálunk, csak együtt lesz győztes csalánk.

S hogyha halálos a harcod, s átfurja szíved a golyó, zászlónk betakarja az arcod, a vérszínű vörös lobogó.

Hogyha közénk csap a kardás, husunkat a kard tépi szét, bajtársat a vállra vessz bajtárs, meggyógyítja mindjárt a sebet.

„VAJON VAN

vaj” egy kommu- nista köztük?” kér- dezte és bosszan- kodott Golea Davida, az afapszerve- zet titkárnak helyettesére, akinek el kellett volna jönnie erre a gyűlésre és aki bizonyára könnyen eloszlatoit volna sok bizonytalanságot. „Melyik járatot össe ezek közül Raghinával a nyugtahasításban? A bíró a jegyző... Csak ők?... vagy...”

Az utolsó pillanatig azt hitte, hogy a gyűlés napirendjén az ő jelentése a második pont lesz és úgy képzelte, hogy az első pont — az ősi vetési cseta a községben — megvitátását fel fogja használni arra, hogy amikor majd sor kerül az állami gazdaságról való beszédre, állandóan figye- lembe vegye az egész falu gondjait.

Erezté, hogy a napirend nem a bíró hibájából változott meg, hanem arról van szó, hogy ezek az emberek, minden kétséget kizáróan tudtak már valamiképp róla — Horutitól, Vasilescutól, Raghinától — és most siet- tek megismerni őt.

Belekezdett jelentésébe, teljesen ra- gaskodva annak előre elkészített sor- rendjéhez: kifejtette, milyenek kell lennie az állami gazdaságnak, mi- lyen jelentősége kell, hogy legyen egy vidék életében.

Néhány mondatig mindnyájan kö- vettek. Aztán a hallgatók egyenként a melükre vagy féloldalt ejtették fe- jüket és egyformán mozdulatlanul maradtak, mint megannyi léleklet a kódorab, egyre álmossabb szempillák alá rejtve szemüket, melyekben Fi- lipnek nem sikerült felfedeznie az érdeklődés legparányibb szikráját sem. Erhan, ő egyedül, figyelni lát- szott.

„Jelentéssel — állapította meg Filip — míg a világ nem jutok cél- hoz ezekkel a gebékkel! Ide korbács kell és ismét korbács, kemény nye- l!”

ROVID SZONETET TARTOTT — hogy fűssza a hátralevő pontokat — majd lát felhúzza, gombolyagba gyű- ti a papírost és ügyesen eldobta messze, egy roszadás vödörbe, amely a lespezi hivatalos személyeknek pa- pirkosáru szolgál.

— Jog szerint — szögezte le nyo- matékosan, megfigyelve, hogy az asz- tal körül minden szavára miként fut végig egyik emberről a másikra a kezdődő ellenséges megrökönyödés — jog szerint, azt hiszem, tudják, én nem jelenlek felesleges bátorságot sem

KEZDŐDIK A KÜZDELEM

— Részlet V. Em. Galan Baragán című regényéből —

a lespezi bíró, sem a községi tisztvi- selők, sem a társadalmi szervezetek vezetői számára. De köteles vagyok ezen a gyűlésen egyes dolgokat be- jelenteni és Önök kötelesek azokat meghallgatni; és természetesen én is köteles vagyok az Önök szavait meg- hallgatni és válaszolni kérdéseikre. Ugy van?

Bíró, pap, jegyző a kivörösödött szempillák alatt kérdő tekintetet vál- tott, tanácskozott és egymást bátorít- totta.

— Muuuuu... hüml — szalasztott ki egy mély nyögést Gaie Fane és a jegyző felé lengette büszke koponyá- ját, mintha arra kérne engedélyt, hogy valakit feldöfjön.

— Ja-ja-ja! — kuncogott mintegy álmlában a bíró; és heves mozdulat- tal megragadva az asztalon hagyott kalapját, a térdéhez verdeste, össze- húzta, mint az esernyőt, bedugta nadrágszíja alá és végezetül meg- könnyebbültén ásitva, vidám, diadal- mas tekintettel fordult Filip felé.

Mikor úgy látta, hogy ettől kezdve már nagyobb figyelemmel fogják hallgatni, Filip változatlan hangon folytatta:

— Mostanig a lespezi gazdaság minden tekintetben mintaképe volt annak, hogy milyennek nem szabad lennie egy gazdaságnak.

Es részletesen előadta, micsoda parlagi állapotban találta a gazda- ság székházát és földjeit. Beszélt Raghináról, Horutitól, Vasilescutól és kerekben megmondta a véleményét külön-külön mindegyikről, nem fu-

karkodott a jelzőkkel: tolvajok, gaz- emberek, rablók, elvelemültek.

BESZED KÖZBEN hol az egyik, hol a másik jelenlévőnek irányította szavait és az emberek, annak ellené- re, hogy dermedt csendben hallgat- tak, akaratlanul válaszoltak, mind- egyik a maga módján: a bíró vállál közé húzta fejét és ebben a helyzet- ben bámulatosan hasonlított a meg- vert kuttyára; a jegyző szétbontotta markában a gyufás skatulyát és va- lahányszor hallotta, hogy Filip a Raghina, vagy Horutiu nevét említi, öntudatlanul mindig kettőtört egy szálat, két szálat, tíz szálat, kegyet- lenül meggyötörve vékony és aszott fekete ujjait; Gaie Fane egyfolytában lengette nagy fejét, láthatóan tagad- va magában az első szótól az utol- sóig mindent, amit hallott; csak az idősebb Erhan ajkáról nem tűnt el egy pillanatra se a nyugodt, megértő mosoly.

Leike mélyén Filip azt remélte, hogy mégis jó uton indult el; meg akarta értetni velük, mekkora bűnt követek el az állammal szemben, a- mikor megtörték maguk között egy ilyen bandát és meg lett volna elé- gedve, ha a végén bár egy, egyetlen- egy azok közül, akik hallgatták, el- határozta volna, hogy harcoveli eszt és erejét, segít termővé tenni mindazt, amit Raghina természetle- né tett Lespeziben.

— Ezek a zsiványok végeredmény- ben — tört ki a sok merev tekintet- től felingerelve, — itt tanyáztak ma- guk között, mint valami erdőben.

Mihai Beniuc

CREDO

Örvény huz le mindörökre, Ha te nem nyujtisz drága fényt, Hogyha nincsen tölgyed törzse, Sárban kusznék indaként.

Mint a számom, rég ellepne Szomorúság vak homokja, Ha a világ kikeletje Homlokodról nem ragyogna!

Jobbán szerettem meg véled Horeát s a Kárpátokat, S ujja annyi nemzedéknek Általad lett világossabb.

Ugy neveltél, hogy az élet Nagy csusait vívjam hűen, S jó erómet, mint a mézet, Tetted válsam, sejtbe gyűjtsam.

S tüztől bíbor csillagot a Méhkasomra, hadd leljek Ágyra, tüzre, hús korsóra, Ha munkámból térek meg.

S hogyha örök dicsőség Szíveimet is kéri majdán, Anyi eröm lesz, hogy néked, Mint egy szekjút, átaladjam.

Fordította MAJTENYI ERIK

SZEMBEN A VIHARRAL

— Részlet Nagy István készülő regényéből —

gyok én katoná már negyedik éve? Ki ellen harcoljak becsülettel, ha azok ellen nem harcolhatok, akik kikérget- nek bennünket Kolozsvárról. Amióta fogva tartanak, az a gyanu győrti a szívemet, nem azért zártak-e be, hogy ne harcolhassak azok ellen, akik miatt nekem is felforr a vérem... Mit tud felelni nekem ezekre?

Barabás kimerülten hagyta abba a rágszálat s a figyelemről előregör- nyedő kis katonára tekintett.

— Na, testvér, a kenyered olyan száraz, mint a szikla. A szájam pad- lázat véreze dörszálta.

— Az elnyűtt kisoró katoná szemöl- dőke haragosan rándult össze: — Hagyd most a kenyert! Arra felelj, amit én a másik fesszegt. En- gem is a hideg ráz, ha eszembe jut, hogy már ötödik éve szolgálok és azt sem tudom, hogy miért.

Barabás maradék kenyérét nézeget- ve, úgy tette, mintha fontolgatná: ér- demese-e a rágszállásával tovább ve- sződni, vagy pedig végkép abba- hagyja.

— Bn azt hiszem — mondta úgy, mintha nem volna egészen bizonyos a dolgában, — azért szolgálz te, hogy bennünket kiseréss. Meg hogy ez a fogoly örvözött ne harcolhasson azok ellen, akiket ő tart ellenségeknek. Na meg azért is, hogy te se szegzed- head a szuronyodat annak, akinek jószívvvel neki szegzednek!

A kis katoná bizonytalanul hunyo- roga dől hátra: — Tévedsz. Senkinek sem szegze- nem, csak haza engednének már. Ezt szeretném én. Feleség és három apró gyermek vár engemet. És tudjátok, hol? Közel Nagybányához, egy kicsi falu- ban. Azt mondják, hogy az én falum is a magyaroké lesz ezután... (ke- serves sóhajtott pillantott félre.) Ezért kellett nekem ötévig szolgálni! En itt, az enyém meg odaszakadva éljenek ezután? Hát az elmult öt esztendő alatt csak arra voltam én jó, hogy megcsináljam azt a három puajt és ne is lássam őket többé? Hová én titeket őrizgesselek?

— Bizony, csakis ezért szolgálz, testvér...

— Mondd, nem hazudsz te, bátyjal Mert ez nem lehet igaz. Mi közöm nekem hozzád, hogy isten tudja, meddig őrizzelek. Bizony isten, nem hiszem, hogy csak evégre szült volna engemet az anyám...

Barabás újra nekiállott a száraz kenyérnek s részvételt bólintott.

— Az lehet, hogy szegény ádes- anyád nem így gondolta... az igaz- ság mégis az, hogy bennünket kiser- getsz és talán nem is rosszul.

A kis katoná megbántottan csat- tant fel: — Még te veted ezt a szememmel éppen te, akinek a másik kezét is kivettem a vasból?

— De újra be is teszed... — Az elkecseregett kis katoná meg- hőkent, bánatosan lehorgaszította fejét.

— Igaz — felelte restelkedve. — De csak azért, mert ha nem tenném, az enyémét vernék vasba... — Elhall- gatott s egy darabig busan lögötte a fejét, egyszer aztán egészen csendesen megkérdezte: — Mondd, ha szólni hagynálak, mihez kezdenél?... Te va- lahogy olyan embernek látszol, mint akinek igen fontos dolgai lehetnek.

Barabás letette a kenyert, maga mellé a padra. Bradra tekintett, aki maga elé meredve hallgatta őket. Fásultsága mintha engedett volna valamit, érdeklődve viszonzotta pillan- tását, kissé feleje is fordult. Barabás kifelélt a folyósóra. Send sem mu- tatkozott. Az utasok zöme utközben lesszállt. A szomszédos fülkéből hork-olás hallatszott át. Három egymás- hoz dől paraszt húzta ott a bőrt.

Hát nem mondom, volna egy- két fontos dolgom. De nem fontosabb a tiednél.

— Akkor ne is folytatd...

— Miért ne. Hazamennék Koloz- várra. Megkeresném a feleségemet és a két kicsi fiamat. Dolgoznék rájuk. Közben annak is utána néznék, ho- gyan lehetne visszafordítani ezt a sok menekültöt, meg a puskákat...

Brad összeresztett, a kis katoná közelebb csuszott a padon.

— Csak nem üzenél hadat a magyaroknak?

— Csak úgy általában, 3 magya- roknak nem...

— Ahá, ezt mindjárt gondoltam. egyik holló a másiknak... nem...

— De Horthynak igen...

— Maga, Horthynak? — eselt a szavába Brad, aki minden egyébre el volt készülvé, mert észrevette már, hogy ez az ő rabtársa valami igen határozott cél felé viszi a beszélge- tés, de hogy ide fog kilyukadni, ál- mában sem hitte volna.

A kisérő katonának is majdnem átvá maradt a szája.

— Nem hiszem, isten bizony nem hiszem — nyögte nagyot nyelve a fülke áporodott levegőjéből.

— Nem szoktam a vakvilágba be- szélni, — hajlott közelebb Barabás.

— Akkor te nem is vagy igazi magyar ember, — mondotta a kis katoná mérgelődve.

— Hátba fordítva igaz. Hátba Horthy készült hamis pénzveredő... En az olyan igazi magyar emberekkel tartok, mint Tancsics Mihály, vagy Petőfi és Ady, de legszívesebben az olyanokkal, mint József Attila, ha hallották a hírt.

A kisérő katoná felugrott és mér- gében felkattintotta a fülke lámpáját, hogy jobban megnézhesse Barabást.

— Csak nem akarod elhitetni — mondta kivörösödve, — hogy nem is örvendezel a magyarok bevonulásá- nak... a szőlőöldedre?

— Oda Hitler szálláscsinálói vo- nulnak be, hogy a mi és ti nyakatok- ra telepedjenek s kiszíjják azt a kicsi vért is... amit az itteni urak még meghagytak bennünk.

Erre már Brad is felfortyant:

— De szabadságot ígérnek maguk- nak. Ne próbálja bebeszélni, hogy szívesebben rab minálunk, mint sza- bad ember náluk.

Egy cseppel sem törődnek maguk ez- zel?

Beszélt — és egyre világosabban látta, hogy hiába pazarolja idejét: nem, nem törődnek! Mindez, amit eddig mondott, — nagyon jól tudta, — semmivel sem csökkentette ezek- nek az embereknek szemében a Raghina értékét! Legfontosabb talán Erhan értéke meg. Talán... Az asz- tal sarkán a nyugdíjas pap egy idő óta valami alig kivehető értelmű szavakat mormogott.

— Nem olyan... nem olyan... nem olyan... nem olyan — hallotta Filip.

ELHALLGATOTT és egy mozdul- tatlán felhívta, hogy beszéljen han- gosan.

— Nem olyan... nem olyan az ör- dög, nem éppen olyan fekete... — mondta végül is a pap, alig hallha- tóan. — Nem annyira fekete az ör- dög! — ismételte; és ellágyulva, fá- radtan leereszkedett a székre, szána- lommal tele pillantást vetve futólag Filpre. „Hogy nem érted meg?... Más mondanivalója nem volt.

— En azt hiszem, hogy amíg a bíróság nem hoz ítéletet... — kezdte egyszerre a jegyző is; Filip azonban elszánta magát, hogy végigviszl, amit elkezdett.

— Nem tudom, milyennek lehetnek az ördögök a pap templomában, — vágta ketté a mosoly nyoma nélkül a jegyző beszédét, — de a gazda- ságban nem feketék, az biztos; ezek zsiványok, ezek szabotálók, ezek olyan zsiványok, mint Raghina, mint Horutiu, mint Vasilescu, olyanok, a- milyennek ismerik és ahogyan remu- tattam őket... és ha arra szorítanak, hogy az ördögökről beszéljen, — ha- tározta el magát, hogy egyenesen belevág, — akkor kérem magukat, mondják meg nekem milyennek azok az ördögök, akik ebben a község- házban élnek; feketék? fehérek? csiko- sak?... Milyennek végeredményben azok az ördögök, akik Raghinát el- látták bizonyítványokkal, pecsétekkel, aláírásokkal és mindennel, amit csak kívánt, akkor és úgy, ahogyan éppen kívánta; bizonyítványokkal olyan ká- rokról, amiket az árvíz okozott, ami- kor árvíznek híre se volt... bizonyít- ványokkal olyan állatok elhútláról, amelyek soha nem is léteztek a gaz- daságban... olyan betegségekben el- hullt állatokról, — uram bocsádni! — amilyen betegségek nem is fordultak elő akkoriban ezen az egész vidé- ken... Milyennek azok az ördögök, akik aláírták és lepecsételték ezeket az iratokat itt, a maguk községházá- ban? Tudja ezt, jegyző elvtárs? Tud- ja ezt, bíró elvtárs?

tályharok utjáról letéríteni a nacio- nalizmus barbár szölamával, mind- egyre úgy érezte, mintha meredek falnak menne neki, ha internaciona- lista elveit és feladatait próbálta megértetni.

Most is, mintha fájdalmasan belé- verte volna fejét valamibe, kabátja ujjával letörölte a homlokát s fújt is hozzá, mintha szaladt volna.

— Tehát így állunk? — nézett egyikről a másikra. — Még magával is el bírták hitetni Brad örvözét, hogy Horthy alatt mi szabadok len- nénk. Ide hallgass, kicsi katoná, — fordult most amahoz. — Ugyebár a parancsnokaid azt mondták rólam, hogy kommunista vagyok. Na hát, minek tagadjam... Es nem is csak én vagyok az. Hallottátok hírt Ilie Pin- tilienек vagy Georgehiu-Dejek és Gheorghe Apostolnak? Azok is azt mondanák, amit én. De egy pesti vagy debreceni kommunista munkás is azt mondaná, hogy rabságot hoz- nak Horthyék... Azoknak, barátaim, kezdettől fogva a nyakukon ülnék. Azok is azt tartják; majd csak az- után lélegezhetnek szabadon, ha le- velik a sárba... őket...

A kis katoná nem állta tovább Ba- rabás tekintetét.

— Jaj, csak igazat mondanál. Legalább annyit mondj tiszta igazán: te magad beszélél azokkal az umbe- rekkel?

— Egyikkel-másikkal igen, de ol- vastam az újságjuktat is.

— Nem hiszem, sülyedjek el, ha hiszem, — sóhajtozott a kis katoná majdnem sírva a haragból. — Es ha el nem hallgatsz ezzel — kapta fel a fejét hevesen — én kidobom ezt a puskát a vonatból, én ki és itt hagylak, sétálj vissza magadtól a börtönbe, ha jobban tetszik minál- lunk... Hát élet ez, hát lehet ezt bírni tovább. Ot éve a feleségem kilődik az öregapjával azon a kicsi földön, ami nekünk jutott, én meg itt nyo- morkodom veletek.

Leheptet a padra s a sapkáját a szemére rántotta, mert a könnye ci- csordult. Barabás hagyta, sejtette, most hagyni kell, hadd érjen tovább magától.

Tito elnök hivatalos látogatásra Franciaországba utazott

BELGRAD. (Agerpres). — A TASZSZ jelenti: Josip Broz-Tito, a Jugoszláv Szövetségi Népköztársaság elnöke, René Coty francia köztársasági elnök meghívására május 5-én Belgrádból Párizsba utazott. Kísérőjében van K. Popovics külügyminiszter, Juzse Viljan, az elnök főtitkára, Milos Sumonca altábornagy, a nagyvezérkar kabinetfőnöke és Milan Zsezel vezérőrnagy, az elnök adjutánsa.

Elutazása előtt Tito elnök a következő nyilatkozatot adta a France Presse és a TANJUG hírlapoknak: „Franciaországi látogatásom nemcsak udvariassági jellegű. Mindkét félnek az a szándéka, hogy eszmecserét folytasson a két ország kapcsolatait érintő különböző kérdésekben és más nemzetközi problémákban. Meggyőződéseim, — mondotta

Tito elnök — hogy Franciaország képviselőivel folytatandó tárgyalásaink eredményesek és hasznosak lesznek, annál is inkább, mert utazásunk olyan időpontban történik, amikor az egész világon egyre erőteljesebben megnyilvánul az a vélemény, hogy sok vitás kérdés csakis a közvetlen kapcsolat és eszmecsere folytán rendezhető, hozzájárulva a kölcsönös megértés megjavításához.”

A Szovjetunió Legfelső Tanácsa küldöttségének belgiumi látogatásai

BRÜSSZEL. (Agerpres). — A TASZSZ jelenti: A Szovjetunió Legfelső Tanácsának küldöttsége, élén V. T. Láciszsal, a Szovjetunió Legfelső Tanácsa nemzetiségi tanácsának elnökével, május 4-én este megtekintette a Brüsszel közelében fekvő „Virágok városát”, ezután pedig operaelőadást vett részt.

A küldöttség május 5-én reggel Anvers-be utazott és ellátogatott a város házára, ahol Creibex, a város polgármestere fogadta a küldöttséget. „Az önk küldöttségében mi sok millió szovjet embert köszöntünk” — mondotta a polgármester, majd beszélt az orosz irodalom és az orosz zene nagy népszerűségéről Belgiumban. V. T. Lácisz válaszbeszédében köszönetet mondott a polgármesternek a szíves fogadtatásért.

Ezután a vendégek Huyssmans, a belga képviselőház elnökének és a parlament több tagjának, valamint Avilovnak, a Szovjetunió belgiumi nagykövetének kíséretében megtekintették a várost és nevezetesebb műemlékeit.

Majd a Flandria nevű gödösön a szovjet vendégek sétahajózást tettek a város körül és megtekintették Anvers-t, Európa egyik legnagyobb kikötőjét.

A szovjet vendégeket a városban és a környéken tett utazásuk során a lakosság melegen üdvözölte.

A Francia Szocialista Párt küldöttségének moszkvai és leningrádi látogatásai

MOSZKVA. (Agerpres). — A TASZSZ jelenti: A Francia Szocialista Párt Moszkvában tartózkodó küldöttsége, május 4-én két csoportra oszlott. Az egyik csoport a Szovjetunió Legfelső Tanácsához látogatott el, ahol behatóan megbeszéltek az ügyekről, a jogi tanácsadó szolgálat, az ügyesség tevékenysége, valamint a vádlottak védelmével kapcsolatos különféle problémák iránt.

A másik csoport a Szakszervezetek Központi Tanácsánál tett látogatást. A Francia Szocialista Párt Moszkvában tartózkodó küldöttsége, május 4-én két csoportra oszlott. Az egyik csoport a Szovjetunió Legfelső Tanácsához látogatott el, ahol behatóan megbeszéltek az ügyekről, a jogi tanácsadó szolgálat, az ügyesség tevékenysége, valamint a vádlottak védelmével kapcsolatos különféle problémák iránt.

A Francia Szocialista Párt Moszkvában tartózkodó küldöttsége, május 4-én két csoportra oszlott. Az egyik csoport a Szovjetunió Legfelső Tanácsához látogatott el, ahol behatóan megbeszéltek az ügyekről, a jogi tanácsadó szolgálat, az ügyesség tevékenysége, valamint a vádlottak védelmével kapcsolatos különféle problémák iránt.

A Francia Szocialista Párt Moszkvában tartózkodó küldöttsége, május 4-én két csoportra oszlott. Az egyik csoport a Szovjetunió Legfelső Tanácsához látogatott el, ahol behatóan megbeszéltek az ügyekről, a jogi tanácsadó szolgálat, az ügyesség tevékenysége, valamint a vádlottak védelmével kapcsolatos különféle problémák iránt.

A Francia Szocialista Párt Moszkvában tartózkodó küldöttsége, május 4-én két csoportra oszlott. Az egyik csoport a Szovjetunió Legfelső Tanácsához látogatott el, ahol behatóan megbeszéltek az ügyekről, a jogi tanácsadó szolgálat, az ügyesség tevékenysége, valamint a vádlottak védelmével kapcsolatos különféle problémák iránt.

A Francia Szocialista Párt Moszkvában tartózkodó küldöttsége, május 4-én két csoportra oszlott. Az egyik csoport a Szovjetunió Legfelső Tanácsához látogatott el, ahol behatóan megbeszéltek az ügyekről, a jogi tanácsadó szolgálat, az ügyesség tevékenysége, valamint a vádlottak védelmével kapcsolatos különféle problémák iránt.

A Francia Szocialista Párt Szovjetunióban tartózkodó küldöttségének egyik csoportja Leningrádba utazott

LENINGRAD. (Agerpres). — A TASZSZ jelenti: A Szovjetunió Kommunista Pártja Központi Bizottságának meghívására a Francia Szocialista Párt Szovjetunióban tartózkodó küldöttségének egyik csoportja május 6-án Leningrádba érkezett. A francia vendégeket a Moszkva-állomáson I. V. Szpridonov, az SzKP Leningrád-tartományi bizottságának titkára, N. B. Rodjonov, a városi pártbizottság titkára, pártaktivisták és újságírók fogadták.

Pierre Commin, a Francia Szocialista Párt főtitkára, a küldöttség vezetője, az állomáson történt fogadásra a következő rádióbeszédet tartotta: „Kedves elvtársak! A Francia Szocialista Párt küldöttsége vagyunk és azért jöttünk Leningrádba, hogy megismerjük a város lakosságát, a város dolgozóinak életét. Reméljük, hogy Leningrád lakossága hozzásegít bennünket, hogy a bennünket érdeklő dolgokat megtekintsük. Meggyőződésünk, hogy itteni tartózkodásunk, mint egyébként egész utazásunk is hozzájárul az országaink közötti kölcsönös megértés megszilárdításához. Tiszta szívünkkel sikert kívánunk a Szovjetunió népeinek.”

A Francia Szocialista Párt küldöttségének tagjai május 6-án meglatogatták a város nevezeteseit, körutit, a Neva partját, valamint a Téli Palotát, az Októberi Forradalom emléktárgyait, elbeszélgettek Lipatovval, az 1917. évi forradalom egyik résztvevőjével. Megtekintették a Csirák múzeumát és azt a történelmi ágyut, amellyel a Téli Palotát lökték, a hangszórót, amely Leningnek azt a beszédet közvetítette, amelyben bejelentette a proletárforradalom győzelmét.

A Magyar Népköztársaság országgyűlési küldöttségének vezetője beszédet mondott a moszkvai rádió- és televíziós állomáson

MOSZKVA. (Agerpres). — A TASZSZ jelenti: Mint ismeretes, a Magyar Népköztársaság országgyűlésének küldöttsége a Szovjetunió Legfelső Tanácsának meghívására a Szovjetunióban tartózkodik. Rónai Sándor, a Magyar Népköztársaság országgyűlésének elnöke, a küldöttség vezetője, május 6-án a moszkvai rádió és televíziós állomáson beszédet tartott a Szovjetunió lakosságához. Rónai Sándor hangzott, hogy a

küldöttség tagjait — akárcsak Magyarországon — az őszinte barátság és a hálát érzés tölti el barátság és felszabadítója, a nagy szovjet nép iránt.

A szíves és meleg fogadtatást — mondotta Rónai Sándor — mi a szocializmust építő egész néppünk iránt megnyilvánuló barátságunk tekintjük. Olyan időpontban érkezünk a Szovjetunióba, amikor a XX. kongresszus határozataitól fellelkesült szovjet emberek az ország gazdasági, politikai és kulturális életében

NYOMDASZ-SZTRAJN (KÖVETKEZTÉSEN MÁJUS 6-ÁN EGYETLEN LAP SEM JELENT MEG OLASZORSZÁGBAN)

Róma. (Agerpres). — A TASZSZ jelenti: A három olasz szakszervezetbe, mégpedig az Olaszországi Államos Munkásszövetségbe, a Dolgozók Szakszervezeteinek Olasz Szövetségébe és az Olasz Munkásszövetségbe beszervezett nyomdászok sztrájkba léptek, s ennek következtében Olaszországban május 6-án egyetlen lap sem jelent meg. A nyomdászok azért mondják ki a sztrájkot, mert a kiadók visszatartották a bérérmelési követeléseket.

AMERIKAI KÉMSZERVEZETET LEPLEZTEK LE CSEHSZLOVÁKIÁBAN

Prága. (Agerpres). — A Cseteka jelenti: Csehszlovákia belügyminisztériumának szervei leleplezték egy kém-szervezetet, amelyet az amerikai kém-szolgálat ügynökei irányítottak. A kém-szervezet tagjainak letartóztatásuk alkalmával különböző feladatokra, kémkedésre, leleplezésre, szűkebb okmányokat, mikrofilmeket, fegyvereket, külföldi valutát és aranypenzt találtak.

Egyiptom és Jordánia elhatározták, hogy katonai téren egyesítik erőiket

KAIRO. (Agerpres). A TASZSZ jelenti: Április 28-án és május 5. között jordániai katonai misszió tartózkodott Egyiptomban Rádi Inab, a jordániai hadsereg vezérkari főnökének vezetésével.

A látogatás eredményeként nyilvánosságra hozott közleményből kitűnik, hogy a jordániai katonai misszió egyiptomi tartózkodása során megbeszélést folytatott Egyiptom katonai képviselőivel, a két ország hadserege erőfeszítéseinek egybehangoltására a közös arab érdekek megvédése érdekében.

A Franciaországban lakó algériai munkások tiltakozó sztrájkja

PARIS. (Agerpres). Az „Algériai nemzeti felszabadító front” felhívására a Franciaországban lakó algériai munkások május 4-én sztrájkba léptek. A France Presse hivatalos forrásokra való hivatko-

zással a sztrájk nagy méretű bizonyítékot közöl. Isere megyében például az összes algériai munkások sztrájkba léptek, Bouches-du-Rhône megyében 70 százalékuk, Meurthe-et-Moselle megyében pedig 90 százalékuk sztrájkolt.

CSEHSZLOVÁK PARLAMENTI KÜLDÖTTSEG ERKEZETT BELGRÁDBA

BELGRAD. (Agerpres). A Tanjug hírlapjának jelenti: Zdenek Fierlingernak, a Csehszlovák Köztársaság nemzetgyűlése elnökének vezetésével csehszlovák parlamenti küldöttség érkezett május 5-én Belgrádba. A belgrádi repülőtéren a küldöttség fogadására megjelentek Vladimir Szimics, a Jugoszláv Szövetségi Népi Szkupcsina alelnöke és a Szkupcsina más tagjai.

Vladimir Szimics üdvözlő szavaira Zdenek Fierlinger válaszolt. Kifejezte örömét afelől, hogy helyreállt a baráti kapcsolat és együttműködés Jugoszlávia és Csehszlovákia népei között. Kidomborította a két ország népeinek hagyományos barátságát.

Fierlinger felemelte a jugoszláv népek a fasizta megszállás elleni bátor harcát a második világháborúban és kiemelte a jugoszláv nép első sikereit a szocializmus építésében. „Később pedig a nehéz körülmények között sem árultuk el a munkások és parasztok ügyét, következetesen harcoltunk a munkássztrájk érdekeinek megvédéséért — mondotta Fierlinger. — A nép alkotó erejére támaszkodva, még hatalmasabban kerültek ki ebből a megpróbáltatásból és megszilárdították a jugoszláv népszerességet.”

A csehszlovák parlamenti küldöttség 17 napot tölt Jugoszláviában, ezalatt ellátogat az ország különböző vidékeire. A küldöttség megbeszélést folytat jugoszláv politikai és gazdasági vezetőkkel.

Néhány mondatban

Nagyzsda Nagygyzyna, a Libanonban vendégszerelő „Berjok” szovjet művészegyüttes vezetője, 4600 libanoni fontot — az együttes május 2-i előadásának bevétele — adott át Kamil Samunnak, Libanon elnökének, azzal a kéréssel, hogy használják fel ezt az összeget a földrendes károsultjainak megsegítésére. Samun elnök meleg köszönetét fejezte ki a szovjet művészek ajándékáért.

A „Berjok” szovjet művészegyüttes május 4-én Athénbe érkezett. Az együttes több előadást tart Athénben, Pireuszban és más görög városokban.

A. L. Gibsonnak, Birmingham főpolgármesterének meghívására Angliába érkezett a Szverdlovsk városi szovjet küldöttsége. A küldöttség vezetője I. I. Muravjov, a városi szovjet elnök.

Szovjet gyapottermelők küldöttsége indult el Moszkvából május 5-én az Egyesült Államokba, hogy ott részt vegyen a gyapottermelők nemzetközi tanácskozó bizottságának 15. plenáris ülésén.

Anna Seghers (Német DK), Roger Vaillant (Franciaország) és Alberto Moravia (Olaszország) neves írók, a Szovjetunió Írószövetségének vendégeként Moszkvában tartózkodnak.

A kanadai szenátus egyhangúlag jóváhagyta az 1956 február 29-én Ottawában aláírt szovjet-kanadai kereskedelmi egyezmény ratifikálására vonatkozó határozati iavaslatot.

Mint ismeretes, a Szovjetunió önkéntes hozzájárulással támogatja az ENSZ gyermeksegély pénzalapját. A Szovjetunió 1955-ben 2 millió rubelt juttatott önkéntes hozzájárulásként erre az alapra. A fenti összeg erejéig a Szovjetunió élelmiszer, gyógyszer, orvosi műszereket és egyébeket szállított.

A Szovjetunióban tartózkodó angol energetikai küldöttség május 5-én a moszkvai újságírók központi házában találkozott szovjet és külföldi újságírókkal. A sajtóértekezleten jelen volt G. M. Malenkov, a Szovjetunió villamoserőműveinek minisztere, valamint a minisztérium több főtitkarságai.

A genfi „Cour Saint Pierre” színház kiállítását természetesen megnyitotta a Román Népköztársaság Vörös Kereszt Egyesületének kiállításai.

Politikai jegyzetek

Hol marad a logika?

A világsajtó figyelmének közepontjában még mindig N. A. Bulganyin és N. Sz. Hruscsov angolai látogatása áll. Az újságok túlnyomó többsége hangsúlyozza a szovjet és angol államférfiak találkozásának pozitív eredményeit és örömmel üdvözlöi a tárgyalásokat, mint a „kezdő kezdetét” — ahogyan Eden, Anglia miniszterelnöke és legmagasabb siku tárgyalást jellemezte.

A nyugati sajtóban, de különösen az USA egyes lapjaiban azért meg-meg pendítenek nemcsak barátságait, de ellenséges hangot is. Magától értetődik, hogy ezek a sajtóorgánusok a háborúban érdekeltek trósztok szövetségi és ezért főtörvényűk a nemzetközi légkör megmérése, a közvélemény felrevezése.

E lapok egyike a New York World Telegram and Sun is, alaposan kitért magáért, mikor azt állította, hogy a londoni tárgyalások ugyanúgy propaganda célokat szolgálnak, mint a múlt év nyarán megtartott legmagasabb siku genfi értekezlet. A lap, mely még mindig nem mondott le a „hidegháborúról”, hozzáfűzi, hogy „az április 26-án kiadott közös nyilatkozat ragyogó példája a szovjet propagandának, melyet el fogunk fogadni az emberek milliói, mert azt aláírta Eden”.

Nem állíthatjuk, hogy a New York World Telegram and Sun kísérlete a közvélemény félrevezetésére uszjer lenne. Mégis van benne valami „eredeti” gondolat, ami a józan olvasót megintolásra készíti.

Ha ugyanis a genfi értekezlet — melyet oly hévvel igyekeztek a „hidegháború” bajnokai megtorpedózni — szovjet propaganda célokat szolgált, úgy ezt a propagandát a nyugati nagyhatalmak képviselőinek aktív részvételével és hozzájárulásával fejtették ki és ugyan csak ezt mondhatjuk el a most lezajlott angolai látogatásról is. Ha a közös nyilatkozat „szovjet propaganda”, úgy Eden, a nyilatkozat angol szentesítője (aláírója) ennek a propagandának tudatos, vagy öntudatlan részese.

Amint látjuk, a New York World Telegram and Sun „vaslogikájával” kissé túllépett a célon. Mert ha bárki is józan ésszel mérlegeli a lap állítását, csak a következő következtetésre juthat: Eden angol miniszterelnök vagy tudatosan szovjet propagandát folytat, vagy pedig... öntudatlan támogatója a propagandának, tehát nem tudja, mit csinál.

Kevésbé hihetjük, hogy a New York World Telegram and Sun olvasói közül sokan elfogadják a „zsenális” következtetést. Annál is inkább, mert az amerikai nép többsége nem annyira a szavaknak, mint a tetteknek hisz. Az angolai látogatás eredménye pedig tettekben fog megnyilvánulni. Ezt a közeljövő bizonyítja be a legjobban, az egyre szélesebb körű kereskedelmi kapcsolatok, a tudományos együttműködés fejlődése, sportolók, művészcsoportok, turisták látogatásai, melyek még nevesebbé teszik a New York World Telegram and Sun hazug állításait.

Markos Károly

Az Északatlanti Szövetség Tanácsának üléséről kiadott záróközlemény az ülésszak résztvevői között felmerült ellentéteket tükrözi

PARIS. (Agerpres). A TASZSZ jelenti:

Az északatlanti szövetség (NATO) tanácsának üléséről május 5-én este befejezte munkálatait. A nyilvánosságra hozott közleményből kitűnik, hogy a NATO tanács ülésének résztvevői kénytelenek voltak elismerni, hogy a békés egymás mellett élésnek a Szovjetunió által nyilvánított politikája a nemzetközi feszültség enyhüléséhez vezetett.

„Most remélni lehet — hangsúlyozza a közlemény — hogy az ENSZ alapfőnyomán a közatlanti közönség népeinek kapcsolatait meghatározó irányelvei véglegesül a Szovjetunió és a nyugati hatalmak kapcsolatát is meghatározzák.” Ennek ellenére a közlemény szerzői, hogy indokolják a NATO agresszív célkitűzéseit, és szervezett fennállásának létjogosultságát, azt állítják, hogy a NATO létrehozására azért volt szükség, hogy „megvédjék” a nyugati országokat és hogy — úgy mond — „az erőpolitika” kényszerítette a Szovjetuniót arra, hogy ráterjen a békés egymás mellett élés politikájára.

A közleményből kitűnik, hogy a nyugati hatalmak továbbra is fenn

akarják tartani katonai szövetségüket azzal az ürüggyel, hogy még nem rendeződtek „egyes nagyhatalmú európai kérdések” (például Németország egyesítése és a leszerelés).

A gazdasági együttműködés kérdéseivel kapcsolatban, amelyet az ülésszak egyes résztvevői felvetettek, a közlemény hangsúlyozza, hogy három külügyminiszterből bizottságot alakítanak, amely „ajánlásokat” terjeszt majd a NATO tanácsa elé azokra a módszerekre vonatkozólag, amelyek hozzájárulnak a nem katonai kérdésben való együttműködés megjavításához és kiterjesztéséhez a NATO keretén belül.

A gyengén fejlett országok megsegítésére vonatkozó francia tervet tanulmányozás végett átadták a NATO tanács állandó képviselőjének.

A közlemény ellentmondó szövege, amely egyrészt elismeri a nemzetközi feszültség enyhülését, másrészt pedig az atlanti blokk katonai ereje fokozásának szükségességéről beszél, arra mutat, hogy palástolni igyekeznek az ülésszak résztvevői között felmerült mélyreható ellentéteket.

Az USA-ban egyre nagyobb méreteket ölt a szinesbőr lakosság harcát támogató mozgalom

New York. (Agerpres.) Az Egyesült Államokban egyre nagyobb méreteket ölt a szinesbőr lakosság elleni harcát támogató mozgalom. Jelenleg 75 newyorki csoport — köztük szakszervezetek, vallási egyesületek, volt frontarcosok, gazdasági egyesületek — szervezett alapot, amelynek célja pénzalapot gyűjteni azoknak a négereknek a felszólítására, akik a déli államokban a gazdasági bojkott, a terror és a megfélemlítési akciók áldozataivá váltak.

A szervezett a néger ellen elkövetett újabb visszaéléseket hozott nyilvánosságra. Így például Dél-Karolinában a néger kereskedőket nem látják el áruval, s ennek következtében egyes körzetekben a lakosság nem juthat hozzá olyan elsőrendű fontosságú fogyasztási cikkekhez, mint a kenyér, tej, stb.

Mississippi államban egy választási bizottság ügynövezett „vizsgát” rendezett, hogy megakadályozza a négerrel szavazati jogok gyakorlásában. Az egyik negérről például azt mondták, hogy fejből hibázatlanul mondja el az amerikai alkotmány teljes szövegét és írjon értekezést az alkotmány jelentőségéről.

A hét filmjei

„DOZSA GYÖRGY” mozi: május 10-ig: A vörös tavirózsa. Előadások: 3, 5, 7 és 9 óra. Naponta matiné 11 óra.

„NICOLAE BALCESCU” mozi: május 13-ig: Szaltanat. Előadások: 3, 5, 7 és 9 óra.

„HERBAC JANOS” mozi: május 13-ig: Gázolás. Előadások: 3, 5, 7 és 9 óra.

„I. L. CARAGIALE” mozi: május 10-ig: Véres örökség. Előadások: 3, 5, 7 és 9 óra.

„IFJUSÁGI” mozi (volt Uj Idők): május 13-ig: Utazás az 5skorban. Előadások: 3, 5, 7 és 9 óra.

„SOLIDARITATEA” mozi: (G4): május 9-ig: Szárnyas védelem. Előadások: hétköznap este 7 óra, vasárnap 3, 5, 7 és 9 óra, matiné 11 óra. Hétfőn nincs előadás.

„MAXIM GORKIJ” mozi (Mikolaka): május 9-ig: Az északi kikötő. Előadások: este 8 óra, szerdán és szombaton 6 és 8 óra, vasárnap 2, 4, 6 és 8 óra. Hétfőn nincs előadás.

„ILIE PINTILIE” CFR mozi: (Gradiste): május 11, 12 és 13-án: A két Lotte. Előadások: munkanapokon este 7 óra, vasárnap 3, 5 és 7 óra.